

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1023. Quinam veniant nomine Publiconum latronum & grassatorum, ut excludantur asylo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

& faventem immunitati (saltem in casu, quo reus ducitur ad carcerem per Ecclesiam non necessario, sed voluntarie, dum nimirum per alium locum duci posset ad carcerem) sectantur & in praxi amplectendam asserunt Clarus. L. 5. q. 30. Germon. de immunit. L. 3. c. 16. n. 35. Dian. p. 1. tr. 1. resol. 30. Fagund. de prac. Eccl. prac. 2. L. 4. c. 4. n. 57. Pereg. de immunit. c. 5. n. 8. alique apud Delb. n. 6. § 7.

Quaest. 1022. quoniam sint crimina excepta, quorum rei non gaudent privilegio asyli?

Resp. crimina quantumcumque enormia, nisi expressè in iure excepta à dicto privilegio, eodem fruuntur, ut dicitur in c. inter alia. h. t. quae ex variis iuribus & constitutionibus congestis Greg. XIV. in sua constitut. cum aliis. edita anno 1591. § 97. huius Pontificis, his verbis: *Ad unam tantum formam reducimus, moderamus, ut laicis ad Ecclesias locaque sacra confugientibus; si fuerint publici latrones viarumque grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, ac viatores ex insidiis aggrediuntur, vel depopulatores agrorum, quique homicidia & mutilationes membrorum in Ecclesiis earumque cemeteriis committere non verentur; aut qui proditorie proximum suum occiderint, aut assassinis; vel heresis, aut laesa majestatis rei in personam ipsiusmet Principis, immunitas Ecclesiastica non suffragatur.* De quorum singulis dictarum in sequentibus. De cetero praefata Bulla obligat omnes in toto orbe Christiano, & in utroque foro observanda, ita Farin. l. c. c. 2. n. 8. Fagn. in c. inter alia. Barbof. de iure Eccl. L. 2. c. 3. Castrop. p. 2. tr. 11. d. unio. Reiffenst. h. t. n. 8. & aliorum omnium post dictam Bullam scribentium contra Gutt. L. 3. q. 99. pract. q. 1. n. 36. in hoc, ut ait Reiffenst. singularem, ubi iis (subijciendo se modestae censurae Ecclesiae) docet. hac Bulla non intendere Pontificem aliud, quam revocare privilegia Apostolica concessa quibusdam Principibus extrahendi laicos ex quibusdam locis sacris, ubi habebantur talia privilegia, non item ex aliis locis, ut proinde in alia loca, in quibus non erant talia privilegia in materia immunitatis attendere non habebant, sed juxta dispositionem juris communis in omnibus procedere possent ac debeant. Verum ratio est in contrarium, quod nimirum quavis Constitutio Apostolica non pro certo loco aut certis personis, sed neque ex eo, quod admittatur dictam Constitutionem non esse ubique promulgatam, sequitur, quod quoque ubique non obliget, cum ad hoc, ut lex Pontificia omnes ubique Christianos obliget, non requiratur, illam ubique promulgatam esse, sed sufficiat, quod Romae consuetis locis sit promulgata, prout alibi declaratum, ad illud autem, quod dicitur illi Bullae in aliquibus locis per consuetudinem derogatum esse, bene dicitur, consuetudinem veluti quid facti probandum esse, quod quamdiu non fit, juxta dictam constitutionem procedendum, nunc ad singula crimina excepta, unde sit

Quaest. 1023. quoniam veniant nomine publicorum latronum, & grassatorum ut excludantur a privilegio asyli?

Resp. ad primum: quamvis loquendo largius, publicus latro dicatur omnis ille, qui violenter palamque & publice furatur, ut Farin. in append. de immunit. c. 10. n. 147. Fagn. in c. inter alia h. t. Castrop. p. 2. tr. 11. d. unio. p. 9. n. 7. Pirh. h. t. n. 19. Reiffenst. h. t. n. 90. Strictius tamen loquendo veniunt illi, qui praedae seu rapinae causa homicidium publice committunt. Arg. can. cum homo. caus. 23. q. 5. sive ut Wiestn. h. t. n. 101. cum Abb. in c. inter R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

alia. Barbof. jur. Eccl. L. 2. c. 2. n. 79. qui more piratarum in mari vel flumine latrocinia exercent, vel qui arcem castrumve habentes distrobant, hoc est, aggrediuntur, spoliant vel etiam occidunt. Proinde ad rationem latronis publici accepti strictius requiruntur sequentia. Primum, ut hoc delictum aliquoties consummaverit, & non sufficiat ut pluries attentaverit, cum simus in materia odiosa & poenali, praesertim praedictiva immunitati Ecclesiarum. Navarius in summa Bullar. tit. de immunit. n. 45. ex Suar. & Giurba apud Delb. c. 16. dn. 13. n. 11. Secundò ut saepius homicidium committat & non sufficiat, ut semel iterumve committat illud; quemadmodum ex unica fornicatione non dicitur meretrix publica. Abb. in c. 1. de judic. n. 24. Farin. l. c. n. 154. Castrop. l. c. n. 2. Decian. L. 6. tr. crim. c. 24. n. 2. Barb. jur. Eccl. L. 2. c. 3. n. 84. Haunold. Tom. 6. tr. 1. n. 191. Delb. n. 8. § segg. (quamvis Martha de juris d. p. 2. c. 51. n. 22. teneat, posse quem constitui latronem publicum etiam ex unico actu) quia nomen latronis frequentiam denotat, ut AA. mox citandi, ubi autem frequentia est necessaria, duos actus ad inducendam consuetudinem sufficere docent Gl. in ant. testibus. S. quia verò multi, § L. 2. in fine eod. de Episcop. audient. neque ex eo, quod qui semel delictum admisit, vitam amittit, sequitur, quod etiam amittat immunitatem asyli, nam in hoc est disparitas, quod Principes, licet disponere possint de vita hominis, non tamen disponere possint circa immunitatem Ecclesiasticam, utpote quod spectat solum ad Papam, ut Peregr. de immunit. c. 6. n. 9. Ambrosin. eod. c. 3. n. 6. Maltrill. de indult. c. 33. n. 7. Delb. l. c. n. 15. Tertio requiritur, ut in locis viis aut itineribus publicis frequentatis latrocinia exercent, dum ex insidiis prodeuntes viatorem aggrediuntur. Farin. Castrop. Haun. LL. cit. unde qui in via aut loco privato non frequentato praedae causa occidit, latro publicus dici nequit, & consequenter asylo privandus non est, Farin. l. c. c. 10. n. 151. Ambrosin. l. c. c. 2. n. 3. Wiestn. h. t. n. 103. Reiffenst. h. t. n. 92. ubi etiam pro utroque hoc requisito refert ex Pignatel. Tom. 6. consult. 4. n. 113. verba S. Congreg. quibus addunt Decian. l. c. Farin. l. c. n. 152. latronibus publicis annumerari eos, qui in domibus privatis praedae causa committunt latrocinia; eò quod, cum domus privata sit locus continuo frequentatus non immerito quoad privationem immunitatis viis publicis aequiparetur, praesertim, quod non minus sed majus bonoque publico perniciosius malum, homines in domibus propriis, ubi securè se quisque habitare sperat aggredi. Ita Reiff. l. c. de cetero his non obstantibus, quod actum etiam unicum in loco privato vel publico etiam solum attentans loci alicujus speciali statuto pro latrone publico habeatur, quin adhuc immunitate asyli fruatur, ita Ambrosin. c. 30. n. 7. Sperell. decis. 103. n. 25. Guazzin. de defensor. l. c. 38. n. 37. Wiestn. n. 105. Ex earatione, quod summi Pontifices delicta, quorum reos asylo defendi noluerunt, secundum propriam communi jure & DD. usu approbatam potius quam specialis loci alicujus usu receptam significationem acceperint, ut Farin. L. 1. conf. 76. n. 8. praesertim; cum, si in delictorum qualitatibus spectanda essent statuta particularia, jus asyli ad unam formam & uniformem regulam reducere frustra conatus fuisset Greg. XIV. Quarto requiritur, ut de latrocinis constet notorie vel notoritate facti, dum ipsum factum palam constat, ita ut nullà exceptione vel tergiversatione excusari aut negari possit, vel notoritate iuris nimirum per Confessionem propriam vel convictionem, sententia & condemnationem, ita ut ad privandum illi asylo non sufficiat praesumptio, suspicio, du-

bium, rumor vulgi; unde extrahi non potest, donec latrocinia probentur, etsi extractionem præten- dens dicat ea esse notoria sed debet audiri reus Farin. l.c. n. 155. Castrop. l.c. n. 2. Decian l.c. Reiffenst. h.t. n. 93. Wiestn. h.t. n. 101.

2. Resp. Ad secundum: Grassatores, etsi fere confundantur cum latronibus publicis, strictius tamen accepti in hoc ab illis distinguntur, quod in viis publicis homines violenter aggrediantur & despolient sine cæde tamen Arg. constitutionis Gregorianæ ubi dum ut distincti enumerantur, nulla fit cædis mentio item Arg. L. capitulum §. 10. ff. de pens. Caterum ut priventur Asylo, eadem omnino requiruntur quæ ad latronem publicum requiri diximus; nimirum ut non solum unâ alterave vice homines violenter aggrediantur & re ipsâ despolient in viis publicis seu itineribus frequentatis, ita tamen, ut sicut dictum de latronibus publicis, censeantur tales & priventur asylo, licet id non faciant in stratis publicis, sed in domibus privatis homines violenter aggrediantur eisque vi bona sua abripiant, aut eos ligent, includant, teneant, ne se defendant miseri ut ipsi interim cistas aperire & alia è domo rapere possint. Unde jam etiam fures sive simplices, sive qualificati, sive occulte, sive aliis videntibus auferunt aliis sua, modò id faciant sine vi vel armis, adhuc fruuntur asylo: quia furtum, quantumque de cætero qualificatum, non numeratur inter delicta excepta. Hostiens. in c. inter alia. h. t. n. 4. Dian. p. 6. tr. 2. resol. 15. Wiestn. h.t. n. 102. His non obstante, quòd teste Covar. Claro & aliis ante constitutionem Gregorianam vi consuetudinis istiusmodi fures fuerint extracti ex asylo, quia dictæ consuetudines per illam constitutionem plene sublata. posse verò de- nuo illi constitutioni, quò ad hoc per consuetudinè aliam rationabilem legitime præscriptam derogari censent Farin. de immunit. c. 6. n. 94. Gazzin. de def. reor. l.c. 37. n. 59. Gonz. in c. inter alia. h.t. n. 7. quos citat & sequitur Wiestn. n. 7. & sic alicubi ei derogatum esse volunt aliqui, quod, num verum, viderint ipsi, qui affirmant, ait Delb. dn. 14. n. 4. si verum, se non audere damnare talem consuetudinem.

Quest. 1024. Qui veniant nomine depopulatorum Agrorum & num tam diurnus quam nocturnus depopulator propterea privetur asylo.

1. Resp. Ad primum: Depopulatores agrorum dicuntur illi, qui agrorum segetes, vinearum fructus deperdunt seu devastant conterendo (v.g. incedendo per segetes, latitando in iis) incendendo, auferendo, depascendo, sive id faciant animo pure nocendi domino, sive ut sibi suòque commodo prospiciant. Hostiens. in c. inter alia. h. t. v. nocturnus. Fagn. ibid. n. 27. Castrop. l.c. p. 9. n. 4. Wiestn. h. t. n. 109. Jordan. Lucub. L. 2. lit. 3. n. 322. Sive hæc devastatio fiat publice sive in occulto, modò ea legitime probetur, seu de ea constet notorietate juris aut facti, cum jura indistincte de ea loquantur, nullam facientes mentionem de publicitate illius, sicut faciunt de latronibus & grassatoribus. Castrop. Wiestn. LL. cit. Reiffenst. h.t. n. 92. Et modò sit vera depopulatio, qualis non censetur, dum quis solum aliquam partem segetum deperdit, latitando v.g. in eis, aut iter faciendo per eas, vel manipulos aliquos simpliciter furatur; sed qui totaliter vel graviter devastat, quia is solum reip. quietem & tranquillitatem perturbat graviter, quem proinde præ aliis puniri interest Fagn. in c. inter alia. n. 28. in fine Wiestn. Reiffenst. ll. cit. Arg. l. fin. c. quando liceat sine Juda & cum Gl. ibidem.

2. Resp. Ad secundum: Neque hic faciendum videtur discrimen inter depopulatorem diurnum & nocturnum, ita ut prior adhuc gaudeat asylo & nocturnus, probabiliter docent Farin. in append. c. 1. n. 161. Barb. de jur. Eccles. l. 2. c. 2. n. 87. Haunold. tom. 6. tr. 2. n. 194. Wiestn. n. 111. dicens, id moderno jure esse verius ex eo capite, quòd Gregor. in Bulla sua omittend o particulam restrictivam: nocturnus, ab asylo excludi voluerit quemcunque agrorum depopulatorem; cum per unum non creetur majus damnum quam per alium communitati; ac proinde his non obstinantibus, quòd jure communi depopulatores diurni fuerint excepti, ut constat ex c. inter alia. dum satis colligitur eum omittendo illos in sua Bulla intendisse jus antiquum tacite corrigere, præsertim dum & alios quosdam casus jure antiquiore exceptos, casibus exceptis in sua Bulla adjunxit. ita Wiestn. & Reiffenst. ll. cit. contrarium tamen non improbabiler tenentibus Castrop. l.c. n. 5. Delb. Tusch. & aliis apud Farin. l.c.

Quest. 1025. An & quando excludantur asylo, qui in Ecclesia & cæmeteriis committunt homicidia vel mutilationes?

1. Resp. Excludi illos Asylo, pro ut constat ex Bulla Gregor. c. fin. h. t. ubi etiam exprimitur ratio formalibus: cum in eo, in quo delinquit, puniri quis debeat, & frustra legis auxilium invocet, qui committit in legem, mandamus tales non gaudere immunitatis privilegio, quos faciunt indignos & c. & ita AA. communiter. Idem est de mutilante aliquem in Ecclesia vel cæmeterio juxta eandem Bullam. mutilatione autem venit, dum alicui per alium auferatur membrum vel pars corporis, quæ specialem functionem seu officium habet ab officio aliarum partium corporis, uti sunt manus, pes, oculus, lingua; mammilla fœminarum, quamvis de his negent Baldus & alii quidam, non vero digitus, etiam pollex, auricula id est, exterior illa cartilago, testes (quamvis de his dubitari possit num sint membrum proprium officium habens) pars aliqua carnis; Cavarruv. in Clem. si furiosus. p. 3. n. 8. Molin. tom. 3. d. 69. n. 2. Suar. de cens. d. 44. f. 2. n. 6. Reginald. l. 1. n. 91. Delb. c. 16. dn. 19. f. 1. dn. 5. Reiffenst. h.t. n. 100. E-contra est seu adhuc gaudet asylo, qui vulnerat alium in Ecclesia, modo non lethaliter, etsi alias graviter cum magna effusione sanguinis, ita contra Tusch. v. immunitas concl. 59. Mar. Italia. & alios quosdam, Farin. l.c. c. 16. n. 227. Castrop. tom. 2. tr. 11. d. unic. p. 6. n. 10. juxta quòd declarasse S. congregationem 16. Novemb. 1618. referunt Pignat. tom. 6. consult. 4. n. 106. & Barbos. jur. Eccl. l. 2. c. 3. Item adhuc gaudet asylo, qui vulnerat debilitando quidem membrum, quòd proprium officium habet, & sic ad usum reddendo illud ineptum, non tamen abscidendo illud Delb. l.c. Extenduntq; hoc ipsu Farin. & Dian, ad reum qui vicinus Ecclesie cum sacelle intrat Ecclesiam, è manib⁹ ejus se eripiens. eundem vulnerat non lethaliter, cum magna effusione sanguinis, neq; enim per hoc committit in Personam principis, quòd vulneret ejus ministrum. Porro extenditur responsio primò ut privetur asylo qui sive cum spe immunitatis sive sine illa sive ex proposito sive ex subita ira aut provocatus (modò cum moderamine inculpatae tutelæ) occidit aliquem in Ecclesia. ita cum probaliore, ut censent, docent Abb. in c. inter alia. h.t. n. 8. Covar. cit. c. 20. n. 15. Suar. l. 3. c. 11. n. 6. in fin. Laym. l. 4. tr. 9. c. 3. n. 6. Barb. l.c. c. 3. n. 104. Germon. l.c. l. 3. c. 16. n. 79. Decian. l.c. l. 6. c. 28.